

מ"ת 7885/06/21 - מדינת ישראל נגד ענאן אבו כדיר

בית המשפט המחוזי בירושלים

מ"ת 7885-06-21 מדינת ישראל נ' אבו כדיר(עציר)
תיק חיצוני: 391382/2021

בפני	כבוד השופט אברהם רובין
המבקשת	מדינת ישראל
נגד	
המשיב	ענאן אבו כדיר

החלטה

1. לפניי בקשה למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים.
 2. נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של מעשה טרור של ניסיון חבלה חמורה בנסיבות מחמירות בצוותא - עבירה לפי סעיפים 333, 335(א)(1)+(2), 25 ו- 29 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977, בצירוף עם סעיף 37 לחוק המאבק בטרור, תשע"ו - 2016 (להלן - "**חוק המאבק בטרור**").
- על פי הנטען בכתב האישום, לאחר שביום 13.4.21 החלו התפרעויות ברחבי הארץ, ולאחר שהחל מיום 10.5.21 החל ירי מסיבי של רקטות אל עבר ישראל, תקפו המשיב ושותפיו את המתלון שנקלע לתאונת דרכים עצמית בשכונת שועפאט.
- וזוהו, בקצרה, סיפור המעשה אשר מגולל כתב האישום. ביום 16.5.21 בשעה 02:10 בלילה לערך, נסע המתלון, יהודי חרדי, בכביש מספר 21 המחבר את שכונת בית חנינה עם שכונת רמת שלמה, ואשר עובר דרך שכונת שועפאט. בשלב מסוים איבד המתלון מסיבה לא ידועה את השליטה ברכבו והתנגש באי תנועה, במספר עצים ובעמוד תאורה. כתוצאה מההתנגשות לא יכול היה המתלון להמשיך ולנהוג ברכבו. המתלון גם לא יכול היה להתקשר למשטרה כיוון שהוא איבד בתאונה את סוללת הטלפון הנייד שלו. אשר על כן המתלון יצא מרכבו, נטל עמו סכין שהייתה בתא הכפפות שלו, זאת נוכח חששו על רקע התקופה שבה עסקין, והחל לרוץ לשכונת רמת שלמה כשהסכין מוצפנת בשרוולו. בשלב מסוים הבחין במתלון אדם מקומי אשר השליך לעברו אבן והחל לרדוף אחריו. באותה העת נסע המשיב יחד עם שלושה אחרים שזהותם איננה ידועה למאשימה, ברכב מסוג טויוטה קורולה. משהבחינו המשיב וחבריו במתלון ובכך שיש לו חזות יהודית, הם עצרו את רכב הטויוטה, יצאו ממנו, הוציאו חלקם את חגורתם ואספו חלקם אבנים, זאת במטרה לתקוף את המתלון מתוך מניע לאומני אידאולוגי. המשיב וחבריו הקיפו את המתלון והחלו לתקוף אותו. המתלון אשר חשש לחייו הוציא את הסכין משרוולו ונופף בה לעבר המשיב וחבריו. המשיב וחבריו התרחקו מעט מהמתלון והוא הצליח להמשיך בריצתו לעבר רמת שלמה. המשיב וחבריו רצו לעבר המתלון והמשיכו לתקוף אותו כשחלק מהם מכים בו בחגורות. המתלון נפל, קם והמשיך לרוץ, כאשר המשיב וחבריו אחריו. כאשר השיגו המשיב וחבריו את המתלון הכה אותו אחד מהם בחגורה בגבו, ואחד מהם השליך ממרחק של מטר אבן לעבר פלג גופו העליון. המתלון הרים את ידו

כדי להגן על ראשו והאבן פגעה במרפקו וגרמה לו לשפשוף. בשלב זה של האירוע הגיע אדם מקומי אשר הגן על המתלון. במצב דברים זה המתלון החל להתרחק מהמקום לעבר שכונת רמת שלמה, ואילו המשיב וחבריו נכנסו חזרה לרכב הטויוטה במטרה להשיג את המתלון בשנית. בהמשך הכביש הגיע המתלון לכיכר, שם נעצר לידו רכב מסוג לקסוס ובו ארבעה תושבים מקומיים שבקשו למלט אותו מהמקום ברכבם. המתלון חשש לעלות לרכבם של המקומיים. בינתיים הגיעו למקום המשיב וחבריו וכן פורעים נוספים, אשר בקשו לתקוף בשנית את המתלון ולגרום לו מום, זאת מתוך מניע לאומני אידאולוגי. או אז, יצא אחד מנוסעי רכב הלקסוס מרכבו, התקדם לעבר המשיב ויתר הפורעים במטרה למנוע מהם לתקוף את המתלון, ואילו המתלון השליך את הסכין ונמלט אל תוך רכב הלקסוס. משם הוסע המתלון ברכב הלקסוס לכיכר נוספת המצויה בסמוך לרמת שלמה, ונוסעי הלקסוס הזמינו את המשטרה. כתוצאה מכל האמור נגרמו למתלון שפשופים, כאבים, ומכות יבשות בידיים, בשוקיים ובגב העליון, וכן כאבים בחזה.

3. ב"כ המשיב כפרה בקיומן של ראיות לכאורה. לטענתה, המשיב היה מעורב רק בחלק הראשון של האירוע והוא לא ניסה לתקוף את המתלון אלא להתגונן מפניו, שכן המתלון אחז בסכין. כמו כן טענה ב"כ המשיב, כי על פי האמור בכתב האישום לא מתקיימים יסודות העבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, וכן לא מתקיימות נסיבות היכולות להביא את המעשה המיוחס למשיב בגדרי ההגדרה של "מעשה טרור". לטענת ב"כ המשיב יש להבין את כל האירוע על רקע הרגישות הרבה של תושבי שכונת אבו כדיר אשר בן שכונתם ומשפחתם נחטף ונרצח לפני מספר שנים, ועל רקע העובדה שהמתלון רץ בשכונה באמצע הלילה כשסכין בידו. לחלופין טענה ב"כ המשיב, כי יש להורות על שחרורו של המשיב לחלופת מעצר, זאת על רקע גילו ועברו הנקי.

4. נפתח בשאלת קיומן של ראיות לכאורה.

בעיקרו של דבר אין מחלוקת על עצם התרחשות האירועים המתוארים בכתב האישום, אשר מבוססים על עדותו של המתלון ועל מספר סרטונים שהופקו ממצלמות המותקנות לאורך כביש 21.

לא יכולה גם להיות מחלוקת כי המשיב נכח בראשית האירוע, כיוון שהוא עצמו אישר זאת בחקירתו במשטרה. הנה כך, בהודעתו מיום 19.5.21 סיפר המשיב כי: **"אני הגעתי מהכביש החדש וראיתי אותו מחזיק סכין, והוא תקף אותנו ואני ברחתי, ויש מצלמות שרואות את זה, והיה מישהו שלקח את החרדי והעביר אותו למשטרה"** (ש' 131-132). ובהמשך מסר המשיב כי: **"אני הגעתי מכיוון רמות וראיתי את המתנחל מתחיל לרוץ לכיוון רמות, לשכונה, והיה בידו סכין, לא זוכר באיזה יד בדיוק, והוא אמר לי "רוח, רוח", אני אהרוג אותך, ואמרתי לו תזרוק את הסכין ותלך מפה, וניסיתי להגן על עצמי בבריחה לאחור, לא בתקיפה שלו....לא תקפנו אותו אנחנו ירדנו כדי להגן, והוא היה בשכונה שלנו ועשה פיגוע ברכב שלו ורצה להרוג אנשים ביד שלו.....אני לא ראיתי אותו בורח, ראיתי אותו מרים סכין ולא ידעתי שהוא בורח"** (ש' 139-155). חרף דבריו אלה, כאשר הוצגו למשיב סרטונים המתעדים את השלב הראשון של האירוע הוא טען בתחילה כי הוא לא מזהה בסרטונים את רכב הטויוטה שלו או את עצמו (ש' 156-181). ואולם, בהמשך החקירה הודה המשיב בחצי פה כי הוא זה שנראה בסרטונים יורד מרכב הטויוטה (ש' 189).

ביום 26.5.21 נחקר המשיב בשנית, ואישר שוב כי הוא נכח בחלקו הראשון של האירוע: **"אני הייתי מסתובב בשועפאט, לשאלתך, ככה בלי סיבה עם הרכב שלי הטויוטה, עברתי מהכביש החדש של שועפאט מכיוון של רמת שלמה, ואז ראיתי חרדי אחד מחזיק בסכין שרץ ועוד אחרים שרודפים אחריו, ירדתי מהרכב שלי כדי**

לראות מה העניין, ואז הוא התקרב לכיוון שלי עם הסכין, פחדתי וברחתי משמה לכיוון הבית שלי. וזהו, לאחר מכן הגיע בחור מבוגר מהכפר ולקח אותו למשטרה, כפי ששמעתי מאחרים." (עמ' 3-4 להודעה). בהמשך הודעתו זו נשאל המשיב מי היה אתו והוא השיב כי היה לבד (עמ' 4 להודעה). ושוב, המשיב נשאל האם הוא מזהה את עצמו או את רכבו בסרטונים, והוא השיב בשלילה. גרסה נוספת, ושונה יש לומר, מסר המשיב בעימות קצר שנערך בינו לבין בן דודו ראמי, זאת במסגרת הודעה שנגבתה מראמי ביום 28.5.21. באותו עימות מסר המשיב, בניגוד לגרסתו הקודמת, כי ראמי היה אתו ברכב הטיוטה (ש' 122-129).

הצפייה בסרטונים מלמדת כי חלקו הראשון של האירוע, אשר גם המשיב מודה שהוא היה שותף לו, תואם לכאורה את התיאור שבכתב האישום, ולא את גרסת המשיב. הרושם הלכאורי שעולה מהסרטונים הוא שיושבי רכב הטיוטה יצאו ממנו במטרה לתקוף את המתלונן. הצפייה בסרטונים המתעדים את אותם תושבים מקומיים שניסו לסייע למתלונן רק מעצימה את ההבדל בין אופן התנהגותם לבין אופן התנהגותם של המשיב ושל חבריו, ומעמידה בספק מסוים את הטענה לפיה המשיב וחבריו חששו מהמתלונן. נדגיש, כי מגרסתו של המשיב עצמו עולה כי רכב הטיוטה הנראה בחלק הראשון של האירוע הוא הרכב שלו. טענתו של המשיב לפיה הוא לא מזהה את רכבו או את עצמו בסרטון המתעד את החלק הראשון של האירוע לא משכנעת, לכאורה, שהרי הוא הודה כי הוא נטל חלק בשלב הראשון של האירוע. בסרטונים המתעדים את המשך האירוע נראה שוב רכב מסוג טיוטה קורולה, ובהינתן שרכב הטיוטה שנראה בחלק הראשון של האירוע הוא רכבו של המשיב הרי שלא ניתן לשלול כבר בשלב זה את האפשרות שגם רכב הטיוטה אשר נראה ביתר הסרטונים הוא רכבו של המשיב.

המסקנה העולה מכל האמור היא, שקיימות ראיות לכאורה להוכחת העובדות המתוארות בכתב האישום.

כאמור לעיל, ב"כ המשיב טענה כי למתלונן לא נגרמה חבלה חמורה ולכן לא ניתן ליחס למשיב עבירה שעניינה חבלה חמורה. בטענה זו אין ממש במובן זה שכתב האישום לא מייחס למשיב עבירה מושלמת של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, אלא ניסיון לחבלה חמורה בנסיבות מחמירות, ואת עבירת הניסיון ניתן לייחס גם בלא שלמתלונן נגרמה חבלה חמורה.

כמו כן טענה ב"כ המשיב, כי לא ניתן לייחס למשיב ביצוע של עבירה בנסיבות של "מעשה טרור", כהגדרתו של מונח זה בחוק המאבק בטרור. גם בטענה זו אין ממש. נסיבות ביצוע העבירה מביאות אותה, לכאורה, בגדרי ההגדרה של "מעשה טרור", כיוון שמדובר, ושוב לכאורה, בעבירה שבוצעה בשל העובדה שהמתלונן זוהה כיהודי חרדי, דהיינו - ממניע לאומני אידאולוגי, היא נעשתה במטרה לעורר פחד או בהלה בקרב יהודים המבקשים לנסוע בכביש 21, והיא בביצוע העבירה כדי להעמיד בסיכון ממשי את שלום גופו של המתלונן.

אשר על כן, אני סבור כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת העבירות המיוחסות למשיב בכתב האישום.

5. אשר לעילת המעצר - נסיבות ביצוע העבירה, ניסיון לחבלה חמורה שנעשה בחבורה תוך שימוש באבנים וחגורות, ותוך מרדף אחרי המתלונן שנס על נפשו, מלמדות על מסוכנות לביטחון של אדם או של הציבור, המקימה עילת מעצר, זאת חרף עברו הנקי של המשיב. למעלה מהדרוש אצ"ן, כי כיוון שהעבירה המיוחסת למשיב היא עבירה המהווה לכאורה "מעשה טרור", שדינה לאחר החמרת הענישה לפי חוק המאבק בטרור מאסר חמש שנים או יותר, הרי שמדובר ב"עבירת טרור חמורה" כהגדרתה בסעיף 2(א) לחוק המאבק בטרור, וככזו היא מהווה גם "עבירת ביטחון" כהגדרתה של זו בסעיף 35(ב)(3) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו - 1996,

ומשום כך קמה בעניינו של המשיב גם עילת מעצר סטטוטורית לפי סעיף 21(א)(1)(ג)(2), עילה אשר לא הופרכה על ידי המשיב.

6. אשר לאפשרות של חלופת מעצר - סבורני כי עוצמתה של עילת המעצר איננה כה חזקה עד שראוי לקבוע כי שום חלופה לא תוכל לבוא בחשבון. לעניין זה, יש להביא בחשבון את עברו הנקי של המשיב ואת העובדה שעד לאירוע המיוחס לו הוא ניהל חיים נורמטיביים. יחד עם זאת, סבורני כי בטרם אכריע סופית בעניין ראוי שיוגש תסקיר בעניינו של המשיב.

7. אשר על כן, אני מורה לשירות המבחן לערוך תסקיר לגבי המשיב, בגדרו תיבחן האפשרות להורות על שחרורו לחלופה שתוצג לשירות המבחן. התסקיר יוגש עד ליום 19/7/21.

8. דיון נוסף בעניינו של המשיב יתקיים ביום 20/7/21 בשעה 10:30.

המזכירות תזמין מתורגמן לערבית והמשיב יובא על ידי שב"ס.

ניתנה היום, ו' תמוז תשפ"א, 16 יוני 2021, בנוכחות הצדדים.